

Privește-mă galeș

Emaanastasia

Privește-mă galeș

Pe cer e un licăr, mesteceni de stele
Sau marea albastră, ca visele mele
Când vine și saltă luceferi din gând
În ceasul cel tainic în care îți cânt.

Dar luna e nouă și-mi bate-n perete
De-mi leagăn fiorii pe-ale nopților plete,
Iar somnul, la nunta iubirii îl țin
Iluzie vie, pe-altarul, destin.

Și-albastrul vibrează cu visele roze
Când luna cu mine visăm simbioze,
Ne poartă poema tăcută în gând,
Iar ceasul cel tainic la margini de rând.

Privește-mă galeș din colțul de filă,
Sculptând, o poemă pe-a vieții idilă
Și-albastrele firii, cu visul șuvoi
Când cerul, e-un licăr, în noaptea din noi.